

УДК 124.5:130.2 (043.2)

Віреп В.В.

Національний авіаційний університет, Київ

ЛЮДСЬКЕ В ЛЮДИНІ ЯК ПРОБЛЕМА СУЧАСНОЇ КУЛЬТУРИ

На теренах сучасної України гостро постає питання про смисл людського життя. Економічна криза, війна, зневіра до усього і усіх – знову зробили актуальним одвічне питання філософії про сенс людського життя? Чи можна людині повноцінно бути, а не існувати у такому зруйнованому світі? Чи у сучасної людини є ще щось людське?

Люди втрачають своїх близьких, залишаються без даху над головою, голодують, потрапляють у полон, гинуть і помирають.

Людське життя – це подарунок, диво, яке, на жаль, в наш час марно розтрачується, не ціниться, втрачається його святість.

Віками формувалася людська духовна система цінностей – Справедливість, Краса, Добро, Істина, Любов, Віра, Надія, Братерство, Свобода, які підтримувалися формами духовної культури: релігією, мистецтвом, філософією, наукою. Сьогодні вони витісняються з духовного поля сучасника й замінюються сурогатами і симулякрами уявного буття. Якщо звернутися до Біблії, то дізнаємось, що наш Господь є Любов, і його син Ісус прийшов на землю, щоб навчити нас любити. Бог олюднився для того, щоб людина відкрила і побудувала у собі подобу і образ Божий. Цей образ та подоба і є тим людським, духовним, що робить людину Людиною. У творенні людини як людини-особистості, цілісної, гармонійної, моральнісної істоти – монади, за визначенням українського філософа С. Б. Кримського, має бути зацікавлена як сама людина, так і суспільство. Тільки така людина може побудувати якісно нове українське суспільство і свідомо трансформувати саму себе на засадах загальнолюдських цінностей.

Людина росте не тільки своїм тілом, а й духом. Ще за часів античності у відомому принципі Сократа: «Пізнай самого себе» йдеться про клопітку працю зі своїм внутрішнім світом. Лише таким чином людина отримує ключі для керування своїми почуттями, волею, розумом, формує здатність робити життєвий вибір і нести за нього відповідальність. Людина впродовж свого життя має постійно вчитися дослухатися до своїх емоцій, почуттів, розуму, інтуїції, своїми думками, діями, вчинками сприяти гармонізації свого мікрокосму з макрокосмом своєї спільноти і людства загалом. Людськими почуттями, вольовими устремліннями, думками породжується енергія, якою керується людина у момент свого життєвого вибору. «Щоб бути щасливим, – писав Л. М. Толстой, – потрібно постійно прагнути до цього щастя і розуміти його. Воно залежить не від обставин, а від себе самого».

Науковий керівник: Мокляк Л. І., доцент НАУ